

i London. Fremdeles er der adskillige Summer, som ikke behøve Bevilling, f. Ex. Opvekselskursen af Indtægterne af Domainerne, Afdrag og Renter paa Statsgælden, Drefundstolden, og man maatte føie hertil Skatterne paa Island, som ikke kunne bevilges af denne Rigsdag, men derimod kun kunne optages blandt de Staten tilflydende Indtægter.

Hvad Udgifterne angaaer, da er der adskillige, som ikke ville behøve særlig Bevilling, navnlig til Kongens Civilliste, der allerede forud er bestemt; Renter og andre Betalinger, som ere fornødne ifølge de Forpligtelser, Staten har paataget sig, ere af samme Natur. I egentlig Forstand kan det vistnok ikke siges, at alle disse Indtægter og Udgifter, hvorom der er Spørgsmaal, nu først skulle bevilges her.

Imidlertid er det dog vist nok, at § 52 i Grundloven siger: Forinden Finantsloven er vedtagen, maae Skatterne ikke opkræves, men det er dog derved ikke sagt, at herved Skatterne først bevilges. Det er kun en Form, der skal iagttages, forinden Skatterne maae opkræves. Udtrykkene bleve og saaledes forandrede ifølge de Beslutninger, der bleve tagne paa Rigsforsamlingen i 1848 og 1849; thi i det oprindelige, Forsamlingen forelagte Lovudkast, staaer der udtrykkeligt, at ingen Skat kan opkræves, forinden den er bevilget ved Finantsloven. Dette Udtryk har man undgaaet ved den nævnte endelige Redaction, at de ikke maae opkræves, forinden Finantsloven er vedtagen. Det har sin gode Betydning, saaledes som hele Approbationen af Budgettet har sin gode Betydning. Folkets Repræsentanter skulle forvisse sig om, at alle Indtægter, hvorpaa Statshuusholdningen beroer, skaffes tilveie; at ingen Skat eller anden Indtægt optages, som ikke er berettiget, at alle Indtægter opføres med de Summer, som de rimeligviis kunne udgjøre, at de Udgifter, som der anføres, enten ere grundede i en foreliggende retlig Hjemmel eller findes at være saa hensigtsmæssige og nødvendige, at de bør anvendes; altsaa, en almindelig Billigelse af Budgettet fra Rigsdagens Side er vistnok nødvendig og aldeles svarende til de constitutionelle Forhold, hvori vi ere komne. Jeg har heller ikke mærket, at man i andre constitutionelle Stater bruger den

Form, som her bruges. Jeg har seet den franseste Finantslov, der begynder saaledes: Vi have foreslaaet, Kamrene have bifaldet, og vi bekiendtgjøre og anvirde herved, at Statens Indtægter og Udgifter fastsættes saaledes osv. Paa lignende Maade hedder det ogsaa, saavidt jeg veed, i den belgiske Finantslov, og i Norge bliver Finantsoverslaget eller Bestemmelsen af Indtægterne og Udgifterne meddeelt fra Stortingets Side ved et Document, som har til Overtskrift, saaledes som dette, jeg her har for mig: „Overtskrift over Rigets Indtægter og Udgifter for Tidsrummet fra 1ste Juli 1848 til 1ste Juli 1851“ og, naar et saadant Actstykke, en saadan Beslutning af Stortinget kommer til Regjeringen, saa bekiendtgjøres den, og det foreskriues, at alle Vedkommende derefter sig skulle rette. Det forekommer mig derfor, at det er mere overeensstemmende med Forholdets sande Natur, naar der blev valgt en anden Form, naar det f. Ex. hed: Efter det Rigsdagen forelagte Forslag, med de af samme besluttede Ændringer, blive Rigets Indtægter og Udgifter for det og det Finantsaar saaledes at ansatte. Jeg troer ogsaa, at det Udtryk Ændring eller Forandring, som her skulde bruges, at det er mere svarende til Forholdet, end Udtrykket Rettelste, som vedblivende er brugt i de Tavler, der ere udarbejdede i Folkethinget, og skulle udgjøre væsentlige Bestanddele af Loven. Det er ingenlunde sagt, at alle Forandringer, der ere gjorte, ere Rettelster; hvor der er begaaet enten en Regningsfeil, eller en factisk Urigtighed har indsnegret sig, er det vel en Rettelste, men derimod naar Folkethinget ellers har taget en anden Beslutning end den, Regjeringen har taget, kan det paa ingen Maade siges, at det er en Rettelste. Jeg har ikke troet at burde tilbageholde disse Bemærkninger, naaget det skulde være mig ukjært, dersom det ellers kan undgaaes, at Sagen derfor skulde gaae tilbage til Folkethinget, men det beroer paa Thingets Bestemmelse, hvorvidt at der med Hensyn til de øvrige i Udvalgets Betænkning anførte Omstændigheder er gjørligt, at Sagen afgjøres, uden at den gaaer tilbage til Folkethinget, og dette forudsat, at den skal gaae tilbage, saa forbeholder jeg mig at stille et Ændringsforslag om at forandre